

ב"עיתון 77" מס' 1 הדגשנו את מצע ה"עיתון". קוראיו ומנוויו החדשים של ה"עיתון" לא קראו אולי את גליונו הראשון, לכן מעוניינים אנו לעדכן גם אותם ולחזור ולהדגיש את עיקרי המצע:

"עיתון 77" הוא במה ספרותית חופשית, שאינה נתמכת על-ידי גורם פוליטי-מפלגתי, ואינה תומכת בגורם כזה. התמיכה המזערית לה זוכה ה"עיתון" באה לו ממשרד החינוך והתרבות. עיקר התמיכה הם משתתפיו הקבועים של "עיתון 77" המוותרים למענו על שכר הסופרים שלהם, פעיליו המתנדבים העושים את העבודה המינהלית האפורה, מינווי ה"עיתון" והקוראים הקבועים. זו המישענת האית-נה, המצדיקה את עצם קיומו והמוכיחה "שיש למישהו חפץ בו".

מיותר כמעט להדגיש שה"עיתון" עוקב בדריכות אחר המתרחש בספרות העברית, שואף להדפיס את היצירות הטובות ביותר שנוצרות בספרותנו. "עיתון 77", רואה בספרות העברית וביצירות סופרים יהודיים הנכתבות בשפות שונות — את הספרות היהודית, הכלל עולמית. בשילוב זה כוחה של הספרות הזאת וייחודה.

מדינת ישראל, ארץ הגירה, סופרים רבים כותבים בה בשפות שונות. ה"עיתון" מעודד יצירתם של סופרים אלה, רואה בטובות שבהן, תרומה חשובה להתהוות התרבות המקורית שלנו. "עיתון 77" נטל על עצמו לעקוב מקרוב אחר המת-

רחש בספרות הערבית בארץ ובאזור, לתרגם מספרות זאת ולכתוב עליה. "עיתון 77" סבור שרצוי שגם סופרים ערבים יעשו כנ"ל ביחס לספרות העברית.

שוב איני זוכר מי היה הראשון שבלהט הוויכוח קבע את המונח האווילי "מאפיה שמאלנית". אם היה זה סופר מעורה בחיי הקהילה הספרותית בארץ, איך לא ראה שהניגודים החוצים את סופרינו רצים בכיוונים שונים.

יחד עם זאת צריך להעיר כבר כאן שרוב רובם המכריע של סופרי ישראל הפעילים הם בעלי זיקה לתנועת העבודה, מכירים במה שנקרא "בעיה פלסטינית", מוכנים להסדר שלום תמורת ויתורים גם ביהודה ובשומרון. אבל עמדות דומות תמצא גם בקרב אנשי תיאטרון, ציירים, עיתונאים, מרצים באוניברסיטאות, פקידים ופועלים, מדוע אם כן "גילו" "מאפיה שמאלנית" דווקא בקרב סופרים? הניגודים בין הסופרים, כאמור, רצים לכיוונים אחרים. לא כאן המקום להיכנס לעובי הקורה, אני תקווה שקרוב היום וימצא מי שיעשה את מלאכת ההוכחה המדעית וימצא את הניסוח ההולם לתופעה עליה אני מצביע מבלי שאפרט.

וכאן ניתן לומר שישנו זרם, או שישנם סופרים השוחים באותו זרם וחותרים להישגים אסתטיים בתחום הלשון וזה לרוב על חשבון האמת הסיטואטיבית. ומאידך, ישנם סופרים ההולכים בזרם החשיפה. חשיפת האדם כמרכיב העבר וההווה גם יחד, הפועל במקום קונקרטי מאד ובזמן קונקרטי מאד. מקום מסוים וזמן מסוים משלימים לרוב את הדמות שנוצרה ביצירה, מן השניים היא

מורכבת. אם זו היא מטרתם של סופרים מסויימים הרי שהם מגיעים לחשיפת מתחים חברתיים שהם תוצאה של תופעות חברתיות, מהפכים חברתיים וכיו"ב.

אלה הם הניגודים האמיתיים שחוצים דורות סופרים, קבוצות סופרים ואפילו כתבי עת קבוצתיים.

במרוצת אותו ויכוח טען מי שטען שיש לקצץ בהקצבות הממשלתיות לפעילות ספרותית. אני מקווה שאיש מאנשי השלטון אינו שועה לעצת אחיתופל זאת. אני סבור שחברה שרוצה שתהיה לה ספרות, (ספרות, לטעמי, היא ההיסטוריה הלאומית האמיתית) חייבת לממן אותה! כפי שהיא חייבת לממן את צבאה, את מערכת החינוך שלה ואת מערכת הביוב שלה, אם אמנם היא רוצה להיות חברה קיימת!

"עיתון 77", מס' 4 מביא תשובותיהם של שישה סופרים למשאל על דת וערכים במערכת החינוך. זה זמן רב חושבים אנו שהגיעה העת לערוך רוויזיה יסודית במערכת החינוך. בעיקר בתוכניות הלימודים בבתים הספר התיכוניים. המגמה המסתמנת לאחרונה להגביר את לימודי היהדות על חשבון לימודי הומניסטיקה ותרבות כללית מעוררת בנו חרדה אמיתית. כי אנו סבורים שיש לחתור לחינוך פתוח יותר, לקראת יותר תרבות כללית, לקראת יותר חשיבה חופשית, עצמאית מקורית, לכך ניתן להגיע רק כאשר למורה תוענק זכות היצירה בכיתה וכאשר הוא יחדל להיות צינור מעביר חומרים לעוסים אותם העבירו לו מוריו שלו.

י.ב.